

Spomini.

I.

O vi spomini, vi spomini,
vi stari znanci prošlih dni:
že zopet gledam vas v bližini,
že zopet ste mi pred očmi.
O, nekaj vas bi rad objel,
na srce vas pritisnil,
in druge vas bi pa proklel,
iz uma vas iztisnil;
pa vi mi le prihajate,
zagrebene spet vstajate,
pa naj sem vas vesel,
pa naj bi vas proklel.

Ko v tihi noči sen sladák
zaplove nad domovi,
takrat se mi pojavite,
takrat me spet pozdravite
z nekdanjimi glasovi. —
Že čutim ga, vaš dih gorák,
že čutim vaš objem mehák,
a san mi zbežal je z oči,
da spet živim vas, prošle dni.
O vi spomini, vi spomini!

II.

Pred sabo zrem domačo vas
in hišico tam v sredi,
pred njo na pragu pa obraz
mi dobro znani, bleđi;
in v daljo vpert pogled rosán,
kot bil takrat je tisti dan. —
„Le pojdi, sin“, mi je dejala,
„le pojdi daleč proč od tod,
molitev moja spremljevala
bo v tujem svetu te povsod!“

In šel sem v svet s solzo v očeh,
in ni solzé me sram,
vsaj skusil sem, vsaj dobro znam,
da laž je večkrat smeh,
da v licu ti se smejejo,
a v srcu zlobo grejejo.
In šel sem v svet. — Kedaj, kedaj
se vrnem spet v mladostni raj?

III.

O ve goré, planine ve,
ti gozd zeleni, kje ste, kje?
In ti potočič za vasjo,
pa cerkvica ti pod goro,
kedo bi zabil vas, kedo?
Na Adrije sem stal obali
in čul sem lahni njen šepet
ter divji šum, pečín trepet,
ko v vihri so se topli vali;

in videl solnce vzhajati
nad širno ogrsko sem plan,
in videl je zahajati
za talijansko sem ravan:
a k vam želelo je srce,
planine ve in ve gore. —
O zemlja sveta, domovina,
naj krasna v blesku tujem je tujina,
naj zamamljiv lepota je njenih čar,
kot tebe ljubil je ne bom nikdar!

IV.

Odšel sem v daljnji tuji svet —
in zdaj vas v duhu gledam spet,
kot gledal sem vas bil nekđaj,
vasi in mesta, kraj in kraj,
vas, stare znance, stara znanja,
vaš smeh in jok in delovanja:
za sliko slika se vrstí,
ko zgine jedna, druga se rodí.

Da sem slikar, bi čopič vzel,
na platno vas prizval,
in nekaj vas bi sam imel,
in druge vas bi pa prodal:
saj tudi vi prodajate
za drag denar svoj lastni jaz,
zvestobo, čast izdajate,
in sram vas ni v obraz!

Zato bi vas i jaz prodal
za drag denar, za zlat denar,
skupiček bi pa onim dal,
ki vi ste bili jim na kvar.
Zakaj le nisem jaz slikar!

E.